Podstawy Elektrotechniki i Elektroniki część 9

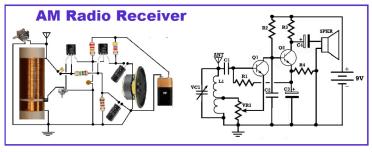
dr hab. inż. Stanisław Hałgas, prof. PŁ

Rezonans w obwodach elektrycznych

Rezonans w obwodach elektrycznych

- Układy rezonansowe wykorzystywane w: tunerach radiowych i selektorach kanałów w telefonach komórkowych i sieciach bezprzewodowych.
- Zachowanie obwodów rezonansowych charakteryzuje się poprzez określenie takich parametrów jak: współczynnik dobroci, częstotliwość rezonansowa, pasmo przepuszczania i selektywność (wzajemnie ze sobą powiązane).

https://envirementalb.com/simple-am-radio/

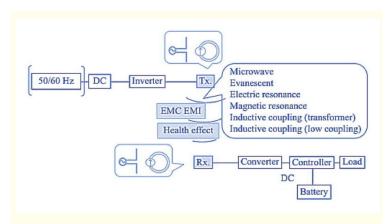
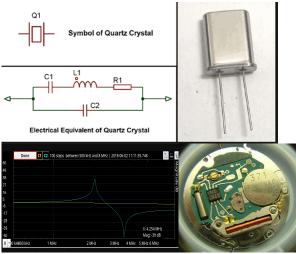

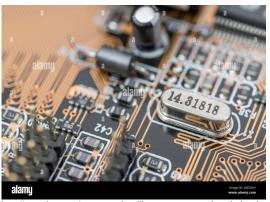
Figure 5. Block diagram of WPT system.

https://www.intechopen.com/chapters/75267

https://hackaday.com/2018/12/08/crystal-oscillators-explained/

https://www.alamy.com/quartz-crystal-oscillator-resonator-on-a-pb-motherboard-oscillators-provide-an-electrical-heartbeat-to-other-components-in-an-electrical-system-image438940207.html

Figure 1 - Apple iPhone Main Board with Xtal and Oscillator Content Identified

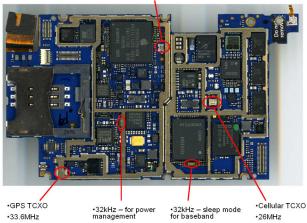
·MHz Xtal - for application processor – video/audio

·24MHz

2520 package

·Hosonic

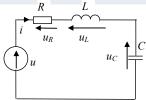
•P/N - HCX-2SB

2520 package

Rezonans napięć – szeregowy

Klasyczny najprostszy układ, w którym może zajść rezonans napięć - rezonans szeregowy.

Rys. 1: Szeregowy obwód RLC

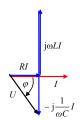
- W układzie spełnione są następujące zależności:
- $Z = R + j \left(\omega L \frac{1}{\omega C}\right) = R + jX$
- $U_L = j\omega LI$, $|U_L| = \omega L|I|$,
- $U_C = -j\frac{1}{\omega C}I$, $|U_C| = \frac{1}{\omega C}|I|$.

Rezonans napięć – szeregowy

- indukcyjnym,
- Jeżeli $\omega L > \frac{1}{\omega C}$ (X > 0) to $|U_L| > |U_C|$,
- $\varphi > 0$ obwód o charakterze
- Jeżeli $\omega L < \frac{1}{\omega C}$ (X < 0), to $|U_L| < |U_C|$, $\varphi < 0$ – obwód o charakterze pojemnościowym,
- Jeżeli $\omega L = \frac{1}{\omega C}$ (X = 0) to $|U_L| = |U_C|$, $\varphi = 0$ w obwodzie występuje rezonans szeregowy (napięć)

Rys. 2: Wykres wskazowy charakter indukcyjny

Rys. 3: Wykres wskazowy charakter pojemnościowy

Rys. 4: Wykres wskazowy rezonans szeregowy (napięć)

Rezonans napięć – szeregowy

- ullet Rezonans napięć występuje wówczas, gdy napięcia na cewce i na kondensatorze kompensują się, przy czym wartości skuteczne tych napięć są na ogół znacznie większe od wartości skutecznej napięcia zasilającego U.
- Istnienie dużych odpowiedzi przy małym pobudzeniu o ściśle określonej częstotliwości
 jest ogólną cechą charakterystyczną rezonansu w układach fizycznych.

Rezonans napięć – szeregowy

Pulsacja rezonansowa

$$|U_L| = |U_C| \tag{1}$$

•

$$\omega_r L = \frac{1}{\omega_r C},\tag{2}$$

0

$$\omega_r = \frac{1}{\sqrt{LC}}. (3)$$

 W stanie rezonansu reaktancja cewki i moduł reaktancji kondensatora są sobie równe, spełnione są wiec poniższe zależności

$$Z = R, \quad \varphi = 0, \quad X(\omega_r) = 0.$$
 (4)

Rezonans napięć – zjawiska energetyczne

Rezonans napięć – zjawiska energetyczne

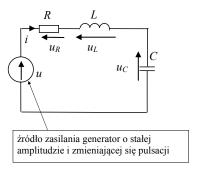
 Można wykazać, że suma energii cewki i kondensatora w stanie rezonansu jest w każdej chwili stała i wynosi

$$w_L + w_C = \frac{1}{2} L I_m^2, (5)$$

- Moc chwilowa (przemienna) połączenia cewki i kondensatora jest równa zeru, a więc także moc bierna Q tego połączenia, a zatem i całego układu, równa się zeru.
- Zerowanie się mocy biernej układu jest wynikiem kompensowania się mocy biernych cewki i kondensatora.

Rezonans napięć – krzywa rezonansowa

Uniwersalna krzywa rezonansowa odnosi się do każdego układu szeregowego

Rys. 5: Układ do wyznaczania krzywej rezonansowej

Rezonans napięć – krzywa rezonansowa

Dla ustalonej pulsacji, z dzielnika napięcia

$$U_R = \frac{U}{R + j\left(\omega L - \frac{1}{\omega C}\right)}R.$$
 (6)

• Dzieląc stronami przez *U*

$$\frac{U_R}{U} = \frac{R}{R + j\left(\omega L - \frac{1}{\omega C}\right)}. (7)$$

Po przekształceniach

$$\frac{U_R}{U} = \frac{1}{\sqrt{1+x^2}} e^{-jarctgx}.$$
 (8)

gdzie

$$x = \frac{\omega L - \frac{1}{\omega C}}{R} = \frac{X}{R} = \frac{\omega_r L}{R} \left(\frac{\omega}{\omega_r} - \frac{\omega_r}{\omega} \right)$$
(9)

Rezonans napięć – krzywa rezonansowa

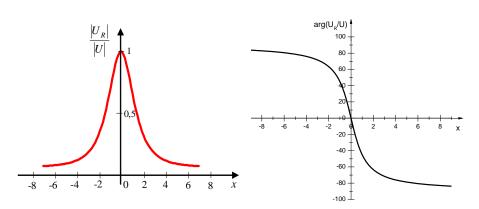
- Rozstrojenie bezwzględne x pewnego rodzaju wskaźnik rozstrojenia, przyjmujący wartości z przedziału (-∞, ∞) i równy zeru w stanie rezonansu.
- Ponieważ iloraz po prawej stronie jest ilorazem dwóch wielkości symbolicznych równaniu (8) odpowiadają dwa równania:

$$\frac{|U_R|}{|U|} = \frac{1}{\sqrt{1+x^2}} \tag{10}$$

oraz

$$\arg\left(\frac{U_R}{U}\right) = -\arctan x. \tag{11}$$

• Wykresy tych zależności w funkcji x to uniwersalne krzywe rezonansowe.

Rys. 6: Uniwersalne krzywe rezonansowe

Rezonans napięć – dobroć

Rezonans napięć – dobroć

Dobroć obwodu w stanie rezonansu

$$Q = 2\pi \frac{(w_L + w_C)_{\text{max}}}{w_R(T)} = \frac{\omega_r L}{R} = \frac{1}{\omega_r CR}.$$
 (12)

• Napięcia $|U_L|$, $|U_C|$ są w warunkach rezonansu Q razy większe od napięcia U.

Rezonans napięć – pasmo przepuszczania (przenoszenia)

Rezonans napięć – pasmo przepuszczania (przenoszenia)

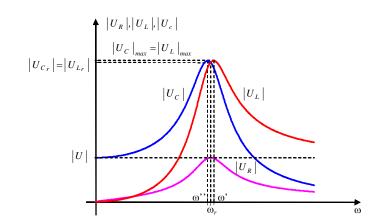
- Pasmo przepuszczania (przenoszenia) przedział pulsacji $\langle \omega_1, \omega_2 \rangle$ obejmujący pulsacje rezonansową, na krańcach którego wartość skuteczna napięcia na rezystorze jest równa $\frac{|U|}{\sqrt{2}}$.
- W paśmie przepuszczania zachodzi zależność

$$\frac{|U_R|}{|U|} \geqslant \frac{1}{\sqrt{2}}.\tag{13}$$

Szerokość pasma przepuszczania

$$\omega_2 - \omega_1 = \frac{\omega_r}{O}.\tag{14}$$

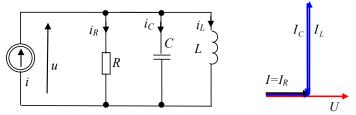
Rezonans napięć – pasmo przepuszczania (przenoszenia)

Rys. 7: Wykresy wartości skutecznych napięć elementowych w szeregowym obwodzie rezonansowym

Rezonans prądów – równoległy

Drugi klasyczny obwód, w którym może wystąpić zjawisko rezonansu jest układ równoległy.

Rys. 8: Równoległy obwód RLC oraz wykres wskazowy w stanie rezonansu

Rezonans prądów – równoległy

- Stan obwodu, w którym prądy cewki oraz kondensatora kompensują się (a więc
 mają jednakowe wartości skuteczne) rezonans równoległy (prądów).
- Admitancja obwodu wynosi

$$Y = G + j\left(\omega C - \frac{1}{\omega L}\right) = G + jB,\tag{15}$$

gdzie
$$G = 1/R$$
,

- Rezonans zachodzi wówczas, gdy $\frac{1}{\omega I} = \omega C$.
- Pulsacja rezonansowa $\omega_r = \frac{1}{\sqrt{LC}}$.
- W stanie rezonansu Y = G, $\varphi = 0$, $I = I_G$.

Rezonans prądów – równoległy

Suma energii cewki i kondensatora jest stała i wynosi:

$$w_C + w_L = \frac{1}{2}CU_m^2. {16}$$

• **Dobroć** zdefiniowana jako

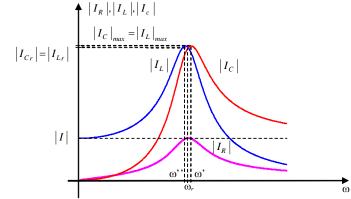
$$Q = 2\pi \frac{(w_L + w_C)_{\text{max}}}{w_G(T)} = \frac{\omega_r C}{G} = \frac{1}{\omega_r L G}.$$
 (17)

- W warunkach rezonansu prądy $|I_L|$ i $|I_C|$ są Q razy większe od prądu |I|.
- Pasmo przepuszczania równoległego obwodu rezonansowego przedział pulsacji ⟨ω₁, ω₂⟩ w otoczeniu pulsacji rezonansowej na krańcach którego

$$|I_R| = \frac{|I|}{\sqrt{2}}. (18)$$

• szerokość pasma $\omega_2 - \omega_1 = \frac{\omega_r}{Q}$.

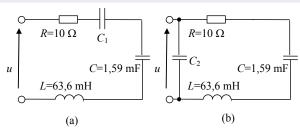

Rys. 9: Wykresy wartości skutecznych prądów w poszczególnych gałęziach równoległego obwodu rezonansowego

Przykład 1

Dobierz wartości pojemności C_1 oraz C_2 tak, aby w układach, pokazanych na rys. 10a i rys. 10b zachodził rezonans dla częstotliwości $f=50\,\mathrm{Hz}$.

Rys. 10: Przykładowe obwody rezonansowe

Przykład 1

- W układzie z rys. a może wystąpić rezonans szeregowy.
- Ponieważ warunkiem matematycznym rezonansu szeregowego jest Im(Z) = 0, należy wyznaczyć impedancję układu

$$Z = R + j \left(\omega L - \frac{1}{\omega C_1} - \frac{1}{\omega C} \right). \tag{19}$$

Przyrównując część urojoną do zera mamy

$$\left(\omega_{sz}L - \frac{1}{\omega_{sz}C_1} - \frac{1}{\omega_{sz}C}\right) = 0, \tag{20}$$

gdzie ω_{sz} – pulsacja rezonansu szeregowego

w równoważnej postaci

$$\omega_{sz}L = \frac{1}{\omega_{sz}C_1} + \frac{1}{\omega_{sz}C}.$$
 (21)

Podstawiając dane

$$2\pi \cdot 50 \cdot 63, 6 \cdot 10^{-3} = \frac{1}{2\pi \cdot 50 \cdot C_1} + \frac{1}{2\pi \cdot 50 \cdot 1, 59 \cdot 10^{-3}}.$$
 (22)

Po przekształceniach wartość pojemności

$$C_1 = \frac{1}{2\pi \cdot 50 \cdot 18} = 177 \,\mu\text{F}.\tag{23}$$

Przykład 1

- W układzie z rys. b należy wyznaczyć wartość pojemności C_2 , dla której zachodzi rezonans równoległy.
- Ponieważ warunkiem matematycznym rezonansu równoległego (prądów) jest $\operatorname{Im}(Y) = 0$, należy wyznaczyć admitancję układu

$$Y = j\omega C_2 + \frac{1}{R + j\left(\omega L - \frac{1}{\omega C}\right)}.$$
 (24)

Po podstawieniu danych i przekształceniach admitancja wynosi

$$Y = 0.0236 + j (100\pi C_2 - 0.0424528)$$
(25)

- Przyrównując część urojoną do zera $100\pi C_2 = 0.0424528$,
- stad wartość pojemności

$$C_2 = \frac{0.0424528}{100\pi} = 135,13\,\mu\text{F}.$$
 (26)

- Modulacja zakodowanie informacji, będącej pewnym przebiegiem elektrycznym, w postaci zmiany parametru innego, nośnego przebiegu elektrycznego [Filipkowski:1978].
- Sygnał zawierający użyteczną informację sygnał modulujący, sygnał, którego parametr podlega zmianie – sygnał modulowany.
- W wyniku procesu modulacji powstaje sygnał zmodulowany, który albo jest przesyłany na odległość, albo poddawany jest dalszemu przetwarzaniu.
- Główną przyczyną stosowania modulacji jest fakt, że sygnał modulujący (użyteczny) w swojej naturalnej postaci nie nadaje się do transmisji na odległość.

- Modulację stosuje się również wówczas, gdy sygnał zawierający informację narażony jest na silne zakłócenia. Odpowiednio dobrany system modulacji może znacznie zmniejszyć ich wpływ.
- Wybór systemu modulacji zależy od wielu czynników, z których najważniejsze to:
 rodzaj środowiska, w którym rozchodzą się fale elektromagnetyczne, pasmo
 częstotliwości zajmowane przez przesyłaną informację, poziom mocy, rodzaje zakłóceń,
 koszt urządzeń nadawczo-odbiorczych, niezawodność połączenia.
- Rozróżnia się transmisje sygnałów w paśmie podstawowym, w której sygnał
 użyteczny transmitowany jest w swoim pierwotnym zakresie częstotliwości typowy dla
 systemów łączności przewodowej, np. telefonii przewodowej oraz transmisje
 z wykorzystaniem częstotliwości nośnych, w których sygnał użyteczny przetwarzany
 jest na wyższą częstotliwość nadawczą [Tietze:2009].

- Transmisja wykorzystująca światłowód jest również transmisją przewodową i umożliwia przesył zarówno w paśmie podstawowym jak i z wykorzystaniem wyższych częstotliwości.
- W przypadku systemów bezprzewodowych stosowana jest transmisja z wykorzystaniem częstotliwości nośnych. Wynika to między z innymi z faktu, że wielkość anten jest odwrotnie proporcjonalna do częstotliwości nadajnika i transmisja bezpośrednia (w paśmie podstawowym) wymagałaby zastosowania anten o ekstremalnie dużych rozmiarach).

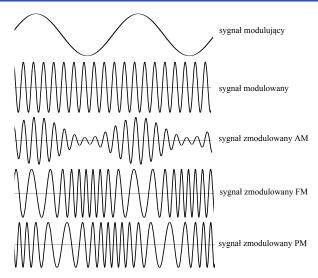
Rodzaje modulacji

- Modulacja analogowa zakodowanie informacji poprzez zmianę parametrów fali nośnej będącej przebiegiem okresowym o kształcie sinusoidalnym.
- Ponieważ przebieg taki, określony zależnością:

$$u(t) = U_m \sin(2\pi f + \varphi), \tag{27}$$

gdzie: U_m – amplituda, f – częstotliwość, φ – faza początkowa, charakteryzowany jest przez trzy parametry, wyróżniamy trzy rodzaje modulacji (rys. 11): **amplitudy (AM),** częstotliwości (FM) oraz fazy (PM).

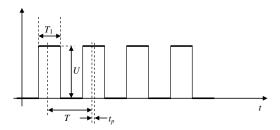
 Modulacje analogowe są klasycznymi metodami stosowanymi w radiotechnice: radiofonia długo i średniofalowa wykorzystuje modulację AM, a radiofonia UKF – modulację FM.

Rys. 11: Rodzaje modulacji analogowej

Modulacja impulsowa

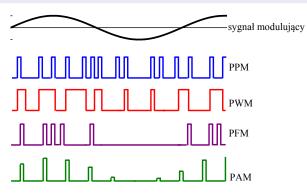
Wykorzystanie jako sygnału modulowanego ciągu impulsów (rys. 12) prowadzi do **modulacji impulsowej** – przesyłanie kilku różnych informacji w jednym kanale transmisyjnym, wykorzystując wolne przedziały czasu między impulsami (tzw. podział czasowy informacji).

Rys. 12: Sygnał modulowany wykorzystywany w modulacji impulsowej

Modulacja impulsowa

Zmieniając parametry ciągu impulsów (odpowiednio U, T_1 , $f = \frac{1}{T}$, t_p) otrzymujemy modulację: **amplitudy (PAM), szerokości (PWM), częstotliwości powtarzania (PFM) oraz położenia impulsów (PPM)** (rys. 13).

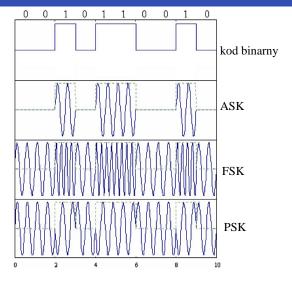

Rys. 13: Rodzaje modulacji impulsowej

Modulacja cyfrowa (kluczowanie)

- Modulacja cyfrowa umożliwia transmisję sygnałów cyfrowych (w najprostszym przypadku binarnych) i polega na uzależnieniu parametru harmonicznego (sinusoidalnego) sygnału nośnego od sygnału cyfrowego.
- Modulowanymi parametrami sygnału nośnego są: amplituda, częstotliwość oraz faza.
- Chwilowa wartość tych parametrów jest uzależniona od sygnału cyfrowego.
- W przypadku sygnału binarnego (o dwóch wartościach odpowiadających logicznym poziomom 0 oraz 1) następuje przełączanie między dwiema amplitudami, dwiema częstotliwościami lub dwiema fazami.
- Modulacja cyfrowa kluczowanie rodzaje:
 - kluczowanie z przesuwem amplitudy ASK (w skrócie kluczowanie amplitudy),
 - kluczowanie z przesuwem częstotliwości FSK (kluczowanie częstotliwości)
 - kluczowanie z przesuwem fazy PSK (kluczowanie fazy).

Rys. 14: Rodzaje modulacji cyfrowej

Podstawowe informacje o modulacji

Modulacja cyfrowa (kluczowanie)

- Można również stosować więcej niż dwa poziomy, odpowiednie metody noszą nazwy n-ASK, n-FSK, n-PSK, gdzie n – liczba poziomów wartości.
- Metody kluczowania nie są, ściśle rzecz biorąc, żadnymi oddzielnymi metodami modulacji, ponieważ mamy tutaj do czynienia ze zwykłą modulacją AM, FM lub PM z wykorzystaniem specjalnego sygnału modulującego [Tietze:2009], [modul http:2017].

Podstawowe informacje o modulacji

Modulacja QAM (ang. Quadrature Amplitude Modulation)

- Modulacja QAM kwadraturowa modulacja amplitudowo-fazowa służąca do przesyłania danych cyfrowych przez kanał radiowy, stosowana m.in. w transmisjach DVB.
- Modulacja QAM jest połączeniem modulacji amplitudy i modulacji fazy.
- Dane formowane są w dwójki, trójki, czwórki itd., które odpowiadają zarówno amplitudzie, jak i fazie. Tworzone są według diagramu konstelacji (ang. constellation diagram).

Modulacja QAM

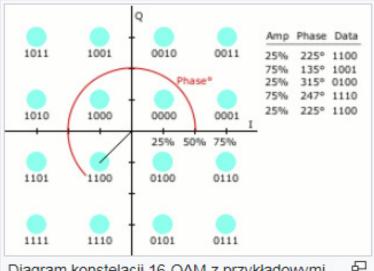

Diagram konstelacji 16-QAM z przykładowymi punktami konstelacji

Modulacja amplitudy (AM)

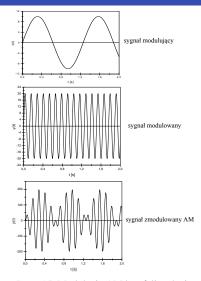
• x(t) – sygnał modulujący (użyteczny), $y(t) = Y_m \sin(\omega_0 t)$ – sygnał modulowany (nośna) wówczas sygnał zmodulowany amplitudowo g(t) można uzyskać w wyniku przemnożenia sygnału modulującego i modulowanego

$$g(t) = x(t) \cdot y(t) = x(t) \cdot Y_m \sin(\omega_0 t). \tag{28}$$

• Przykładowo, jeżeli $x(t) = 10\sin(5t)$, a $y(t) = 20\sin(50t)$, to

$$g(t) = x(t) \cdot y(t) = 200\sin(5t) \cdot \sin(50t). \tag{29}$$

 Jest to modulacja AM bez fali nośnej i można ją łatwo uzyskać stosując układy mnożące, np. układ scalony AD633JN.

Rys. 15: Modulacja AM bez fali nośnej

Modulacja amplitudy (AM)

Modulacja z falą nośną realizowana zgodnie z równaniem

$$g(t) = (Y_m + k_a x(t)) \sin(\omega_0 t), \tag{30}$$

 k_a – stała, dobierana tak, aby wyrażenie w nawiasie było dodatnie w każdej chwili.

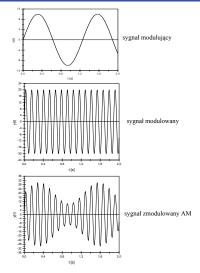
- Ponieważ $(Y_m + k_a x(t)) > 0$, obwiednia g(t) ma kształt sygnału x(t).
- W przypadku sygnału modulującego $x(t) = X_m \sin(\omega_m t)$ wzór (30) przyjmuje postać

$$g(t) = (Y_m + k_a X_m \sin(\omega_m t)) \sin(\omega_0 t) = Y_m (1 + m \sin(\omega_m t)) \sin(\omega_0 t), \quad (31)$$

 $m=rac{k_aX_m}{Y_m}$ – współczynnik głębokości modulacji, proporcjonalny do amplitudy sygnału modulującego X_m .

Modulacja amplitudy (AM)

- Modulację taką można zrealizować wykorzystując dwa układy scalone: układ mnożący i układ sumatora lub jeden układ scalony z wbudowanymi obydwoma blokami (np. AD633JN).
- Wynik modulacji dla $x(t) = 10 \sin(5t)$ oraz $y(t) = 20 \sin(50t)$, przyjmując $k_a = 1$ $(m = \frac{1 \cdot 10}{20} = 0.5)$ rys. 16.

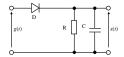

Rys. 16: Modulacja AM z falą nośną

Demodulacja

Demodulacja

- Detekcją, demodulacją nazywamy odtworzenie przebiegu modulującego z sygnału zmodulowanego [Filipkowski:1978].
- Cel uzyskanie w urządzeniu odbiorczym przebiegu o kształcie jak najbardziej zbliżonym do kształtu sygnału modulującego w urządzeniu nadawczym.
- Detekcję przebiegów z różnym typem modulacji realizuje się poprzez zastosowanie różnych układów – cecha wspólna zastosowanie elementu o charakterystyce nieliniowej.
- Najczęściej stosowanym detektorem w prostych układach odbiorczych z modulacją amplitudy z falą nośną – detektor szczytowy.

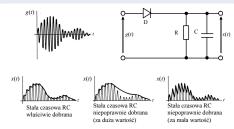

Rys. 17: Detektor szczytowy

Demodulacja

Demodulacja

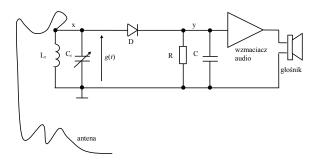
- Ponieważ obwiednia sygnału zmodulowanego g(t) ma ten sam kształt co sygnał modulujący x(t) wystarczy odtworzyć te obwiednie.
- Jeżeli stała czasowa RC spełnia zależność ([RC_stala:2017]) $\frac{1}{\omega_0} < RC < \frac{\sqrt{1-m^2}}{m\omega_m}$, gdzie ω_m jest pulsacja sygnału modulującego, a ω_0 pulsacja sygnału modulowanego, to sygnał na wyjściu detektora odtwarza obwiednie g(t), czyli przyjmuje kształt sygnału modulującego.

Rys. 18: Wpływ wartości stałej czasowej na przebieg wyjściowy detektora

Układ odbiornika AM

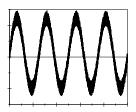
W odbiorniku należy wybrać pożądaną stację (spośród wielu), a następnie wykorzystując układ detektora szczytowego odtworzyć sygnał audio.

Rys. 19: Prosty odbiornik AM

Układ odbiornika AM

- Układ odbiornika AM zawiera: obwód rezonansowy równoległy L_rC_r , który jest dostrajany do częstotliwości stacji przez zmienny kondensator C_r , detektor szczytowy, antenę, wzmacniacz audio (np. w postaci układu tranzystorowego) oraz głośnik.
- Odłączenie obwodu rezonansowego sygnał w punkcie 'x' składa się głównie z sygnału
 o niskiej częstotliwości (przede wszystkim o częstotliwości 50 Hz) oraz 'mieszaniny'
 sygnałów ze wszystkich dostępnych stacji AM na danym obszarze.

Rys. 20: Sygnał w punkcie 'x' układu z rys. 19 przy usuniętym obwodzie rezonansowym

Układ odbiornika AM

- Podłączenie układu rezonansowego sprawia, że wszystkie niskoczęstotliwościowe zakłócenia zostają usunięte z sygnału, a uzyskany przebieg jest sygnałem AM wybranej stacji.
- Ze względu na dużą dobroć obwodu rezonansowego amplituda sygnału wybranej stacji AM znacznie przewyższa amplitudę sygnałów uzyskiwanych z anteny w układzie odbiornika bez obwodu rezonansowego.
- Pozwala to na skuteczną demodulację w układzie detektora sygnału użytecznego, który zostaje wzmocniony i doprowadzony do głośnika lub słuchawek.

Układ odbiornika AM

- We współczesnych odbiornikach AM dostrojenie do stacji odbywa się na drodze elektronicznej, a nie mechanicznej.
- Miejsce kondensatorów powietrznych o regulowanej pojemności zajęły elementy półprzewodnikowe, głównie diody pojemnościowe (warikapy).

Modulacja szerokości impulsów

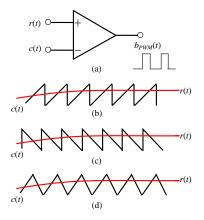
- Modulacja PWM rodzaj modulacji impulsowej.
- Modulacja szerokości impulsów (PWM) podstawowa technika sterowania wykorzystywana w energoelektronice.
- Innym jej zastosowaniem jest sterowanie silnikami prądu stałego (np. występującymi
 w wentylatorach), ale może być również stosowana do sterowania zaworami, pompami,
 układami hydraulicznymi i innymi.
- Technikę tę wykorzystuje się również w systemach pomiarowych i telekomunikacyjnych.

Modulacja szerokości impulsów

- Częstotliwość impulsów jest jednym z najważniejszych parametrów przy definiowaniu metody PWM i może być albo stała, albo zmienna.
- Sygnał PWM o stałej częstotliwości można generować poprzez porównanie sygnału
 odniesienia, r(t), z sygnałem nośnym, c(t), wykorzystując komparator (układ scalony) –
 analogowa realizacja modulacji PWM.
- Sygnał PWM opisany zależnością

$$b_{PWM}(t) = k \operatorname{sgn}[r(t) - c(t)], \tag{32}$$

sgn jest funkcją znaku, a k pewną stałą.

Rys. 21: Implementacja sprzętowa modulacji PWM-CF w układzie komparatora oraz różne sygnały nośne

Modulacja szerokości impulsów

W przypadku modulacji PWM o stałej częstotliwości (PWM-CF) powszechnie stosowane są trzy typy sygnałów nośnych – wybór sygnału zależy od aplikacji:

- sygnał piłokształtny (rys. 21(b)) np. przetwornice DC-DC,
- sygnał piłokształtny odwrotny (rys. 21(c)),
- sygnał trójkątny (rys. 21(d)) np. przetwornice AC-DC oraz DC-AC.

Modulacja szerokości impulsów

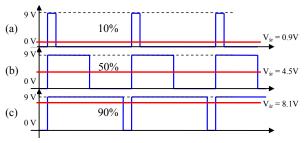
- W przypadku realizacji cyfrowej sygnał odniesienia jest z reguły próbkowany z ustaloną częstotliwością, a sygnał nośnej jest generowany przez licznik lub zegar.
- Niektóre mikrokontrolery posiadają wbudowany moduł PWM i mogą generować pożądane sygnały.
- Modulacja PWM umożliwia sterowanie układami analogowymi z wyjść cyfrowych mikroprocesora.

Modulacja szerokości impulsów

- Sterowanie układów analogowych metodami cyfrowymi zwykle prowadzi do znacznych redukcji kosztów wytwarzania i mocy strat na elementach wykonawczych.
- Współczynnik wypełnienia impulsów (ang. duty cycle DT stosunek czasu właczenia do okresu, zwykle podawany w %)
- Sygnał PWM jest nadal sygnałem cyfrowym ponieważ w każdej chwili czasu napięcie dostarczane do obciążenia analogowego albo posiada wartość równą wartości odniesienia albo jest odłączone, czyli ma wartość równą zeru.
- Napięcie źródłowe (lub prąd) jest dostarczane do odbiornika na drodze podawania serii powtarzających się impulsów.

Modulacja szerokości impulsów

Zastosowanie PWM pozwala uzyskać każdą wartość analogową.

Rys. 22: Przykładowe sygnały PWM

Modulacja szerokości impulsów

Częstotliwość, na jaką musi być ustawiony sygnał nośnej PWM, zależy od aplikacji i czasu odpowiedzi systemu, który ma być zasilany [ni_http].

- elementy grzewcze: 10-100 Hz
- silniki elektryczne DC: 5-10 kHz
- zasilacze lub wzmacniacze audio (np. wzmacniacze dźwięku klasy D): od 20-200 kHz

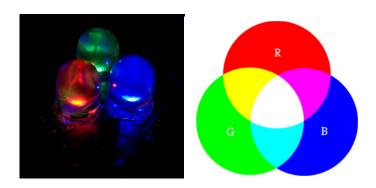
Zastosowania modulacji PWM

Zastosowania modulacji PWM

- Sterowanie oświetleniem diody LED (pojedynczych lub trójek RGB):
 - kontrola jasności diod(y) LED, dostosowując współczynnik wypełnienia impulsu
 - dla trójkolorowych diod LED można kontrolować, ile z każdego z trzech kolorów podstawowych powinno wystąpić w mieszaninie kolorów, przyciemniając poszczególne diody poprzez zastosowanie różnych wartości współczynnika DT.
- Częstotliwość fali prostokątnej musi być wystarczająco wysoka, jeżeli sterowanie diodami LED ma prowadzić do prawidłowego efektu zmiany jasności.
- 20-procentowy DT przy częstotliwości 1 Hz dioda(y) włączają się i wyłączają wywołując efekt migotania.
- 20-procentowy DT przy częstotliwości 100 Hz lub powyżej efekt ściemniania.

Zastosowania modulacji PWM

Rys. 23: Diody RGB LED oraz ilustracja mieszania barw

Zastosowania modulacji PWM

Zastosowania modulacji PWM

Można również wykorzystać modulację szerokości impulsu, do sterowania siłownikiem (odpowiedni silnik elektryczny) w celu zmiany położenia np. ramienia robota o zadany kąt (rys. 24).

Rys. 24: Siłownik pod kątem 90° względem wspornika [Pwm1:2017]

- Najprostsza metoda sterowania pracą wentylatora technika dwupołożeniowej regulacji
 typu włącz/wyłącz. Wentylator pracuje wówczas tylko wtedy, kiedy temperatura
 wzrośnie powyżej wartości progowej.
- Układ sterowania wentylatorem składa się z czujnika temperatury i komparatora.
- Zaleta: skuteczność chłodzenia i oszczędność energii.
- Wada: i uciążliwość tego typu sterowania dla użytkownika nagłe i częste zatrzymywanie i uruchamianie wentylatora może więc powodować niepotrzebne rozdrażnienie [wentyl_http].

- W celu zapewnienia wydajnego, cichego i energooszczędnego chłodzenia prędkość obrotową wentylatora powinno się zmieniać w zależności od aktualnej temperatury, zmniejszając lub zwiększając ją, np. poprzez zmianę napięcia zasilania.
- Stosowane są dwie metody regulacji: liniowa i wykorzystująca PWM.
- W metodzie liniowej w celu zmiany prędkości obrotowej napięcie, odpowiednio, obniża się albo podwyższa co prowadzi do znacznego ograniczenia hałasu. Stopień wyjściowy układu regulacji musi działać jak wzmacniacz liniowy, a nie element przełączający.
- Wada: duże rozmiary i cena, wzmacniacz może wymagać dodatkowego radiatora, ponadto większość wentylatorów nie uruchamia się przy napięciu niższym niż połowa nominalnego – ograniczony zakres regulacji prędkości, zazwyczaj od 50% do 100% prędkości maksymalnej.

- Sterowanie PWM o częstotliwości zwykle 30 Hz (zakres najczęściej stosowany to 20 Hz – 160 Hz)
- Zalety: umożliwia uzyskanie większego zakresu regulacji prędkości obrotowej, który wynosi typowo od 10 do 100% wartości maksymalnej, prostota i niski koszt realizacji.
- Wady: w wypadku wentylatorów o prądzie powyżej 0,5 A problemem staje się hałas
 towarzyszący przełączaniu napięcia powstający na skutek drgań uzwojeń wentylatora
 i efektu magnetostrykcji rdzenia silnika, jeżeli napięcie zasilające jest odłączane, do
 układu sterowania nie dociera prawidłowy sygnał z wyjścia tachometrycznego
 wentylatora trójprzewodowego.

- Najlepszym rozwiązaniem zastosowanie wentylatora czteroprzewodowego.
- Oprócz wyjścia tachometrycznego, zasilania i masy ma on również wejście sygnału PWM.
- Za jego pośrednictwem zasilanie jest odłączane tylko od uzwojeń stojana wentylatora (czyli napędu).
- Sygnał na wyjściu tachometrycznym stale informuje o rzeczywistej prędkości obrotowej.

Rys. 25: Wentylator dwuzaciskowy

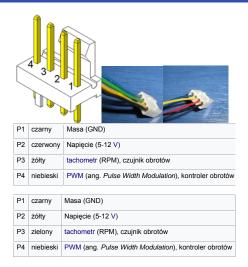
Rys. 26: Wentylatory trójzaciskowe

Rys. 27: Złącze 3-pin stosowane w płytach głównych formatu ATX

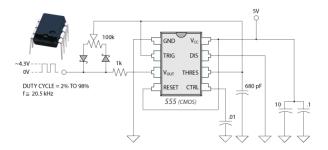

Rys. 28: Wentylator czterozaciskowy

Rys. 29: Złącze czterozaciskowego wentylatora z PWM

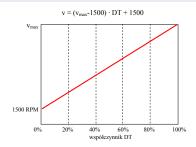
Schemat prostego generatora sygnału PWM, wykorzystującego układ scalony 555 (pierwszy układ NE555 opracowany w 1970 roku, rok później trafił do masowej produkcji, a produkowany jest do dziś), do sterowania prędkością obrotową wentylatora umieszczono na stronie jednego z wiodących producentów wentylatorów – firmy NIDEC (rys. 30) [nidec:2017].

Rys. 30: Prosty generator sygnału PWM do sterowania prędkością obrotową wentylatora [nidec:2017]

Sterowanie wentylatorem

Dla podanych na schemacie wartości nominalnych elementów generatora PWM pracuje przy częstotliwości około 20 kHz pod obciążeniem, ale prędkość wentylatora w funkcji współczynnika DT, pokazana na rys. 31 jest niezależna od częstotliwości w bardzo szerokim zakresie.

Rys. 31: Charakterystyka sterowania układu z rys. 30 [nidec:2017]

- Prawie identyczne charakterystyki uzyskuje się w zakresie częstotliwości od 300 Hz do 60 kHz.
- Współczynnik wypełnienia impulsów generatora PWM wynosi od 2% do 98%.
- Jeśli wymagane są wartości tego współczynnika 100% i 0%, wyjście obwodu może być przełączane na styki dołączone do zasilania (5 V) i potencjału uziemienia.

- Istnieją układy scalone umożliwiające łatwe skonstruowanie odpowiedniego sterowania prędkością obrotową wentylatorów.
- Na przykład układ MAX6620 firmy Maxim umożliwia regulację liniową napięcia zasilającego niezależnie dla maksymalnie czterech wentylatorów oraz monitoruje wyjścia tachometryczne wentylatorów.
- Układ AMC6821 firmy Texas Instruments jest z kolei sterownikiem wykorzystującym modulację PWM. Oprócz tego układ ten mierzy temperaturę (wewnętrzną oraz zewnętrzną, z czujnika na chłodzonym elemencie) [wentyl_http].